

HØGT UNDIRHALDSVIRÐI OG STÓRUR DRAMATIKKUR

Nervin var í alla tíðina, og undirhaldið var í topp – skert av keðligari stöðu, sum hevði útvising við sær – tá toppliðini telvaðust, og klaksvíkingar syrgdu fyri, at spenningurin er varðveittur í hvussu so er fjúrtan dagar afturat

KLAKSVÍK: Nógvir áskoðarar, høg ferð, tættar stóður, fleiri málsmöguleikar, stórar hjáringar, eitt misbrúkt brotsspark, fleiri gul kort, dramatikkur og ein útvising, og so lítill munur, at spenningurin og nervin vórðu varðveitt til síðsta bríksli. Stutt sagt: norðuri í Klaksvík var alt, sum skal til fyri at mynda ein minnisríkan fótboldsdyt.

Lát okkum bara taka tað, sum setti sín keðliga dám á, beinanvegin, tí tað hevði stórt árin á seinna hálfleik: Tað var ikki sambært síðvenjuna, sum hevur verið galdandi kring allan fótboldsheimin seinastu umleið fimtan árin, tá Kurt Mørkøre royndi at fáa mál burtúr, eftir at Harley Bertholdsen hevði tveitt innkast aftur til GÍ verjuna.

Støðan var íkomin, eftir at GÍ miðvallarin, Jóan Petur Olsen, hevði fingið ein snudd og lá á miðjum velli. Tað sá Jens Martin og sendi

Heðin á Lakjuni hevur lagt KÍ fram um 1-0, og fagnaðurin mundi ongan enda fingið. Hetta málið skuldi vísa seg at vera avgerandi og tryggja KÍ all stigin í toppdystinum. Mynd: Simun á Høvdanum

bóltin út av vøllinum, soleiðis at móguleiki skuldi vera fyri at fáa hjálparar inn á vøllin. Jóan Petur reisti seg aftur, og so var tað, at Kurt gjørdi, sum eingin roknaði við, og tað kendi Jens Martin seg so royttan av, at hann óneyðugt, og púra óvæntað av so royndum spælara, tók á seg at sekta klaksvíkingin.

Hann gav KÍ toppskoraranum ein lusing. Kurt fór um koll, og Kim Eidesgaard valdi at greiða støðuna við at vísa Jens Martin Knudsen reyða kortið.

FYRITREYTNAR BROYTTAR

At teir vóru ein færrí á vøllinum broytti fullkomuliga fyrirtreynirnar hjá oddalið-

num. Frá fyrsta bríksli var tað eyðsýnt, at teir spældu fyri at vinna øll stigin. Teir lögdu trýst á beinanvegin, Erland og Sámál á miðvøllinum saman við altíð støðuga og sterka Jóani Petur Olsen hildu saman upp á miðvøllin, og tað var um repplið, at teir komu á odda fyrstu løtuna, men liðfelagi blokeraði royndini frá

Heina Heinason úr stuttari fjarstöðu eftir horna, og royndin við høvðinum hjá John Petersen eftir innlegg úr vinstru fór dygst við síðuna av.

Eftir hálfleikshvildina var tað týðuligt, at GÍ dúvaði uppá javnleik. Annar av álopsmonnum, Heini Heinason, varð tikið út, tá Rúni Joensen varð settur í

málið, teir høvdu nógvar fólk á egnari hálfu, og teir royndu at byrgja fyri við nógvum fólk frammanfyri brotsteigin. Tað eydnaðist í ávisan mun, men KÍ spældi tólið á miðvøllinum, og teir høvdu nakrar spælara, sum megnaðu at sneiða persónligu mótstøðumenninar av og harvið at skapa opnar støður.

Serliga vóru tað Heðin á Lakjuni, sum fyrra umfarið hevði ansað John Petersen, men sum seinna umfarið hevði nógvar leysari verju-leiklut, Allan Joensen, Eyðun Klakkstein og Arnald Joensen, ið vóru vandamiklir.

KÍ fekk fleiri móguleikar burtúr, og tað var super-spælinum hjá Rúna Joensen og óneyvum KÍ royndum fyri at takka, at heimaliðið ikki skoraði try ella fyra mál og harvið eisini, hvat mál-muninum viðvíkur, fekk fatur á gestunum.

Rúni Joensen bjargaði brotsparkroynd frá Jan Dam, eftir at Símun Petur Justinussen hevði felt Heðin á Lakjuni, tá hann dygst undir málinum var á veg fram við triðja verjuspælaranum, og hann bjargaði eisini frágera væl til horna. Tá Heðin á Lakjuni royndi úr tiggju metrum.

Málið kom tá seinna umfarið var knappliga hálv-

JENS MARTIN HEVUR GIVIÐ MÆR SJÁLVSÁLIT

Framúr GÍ málverjin hevði ikki blundað á náttini, tí hann kendi á sær, at okkurt fór at henda við landsliðsálverjanum

KLAKSVÍK: Burtursæð frá Kurt Mørkøre og Jens Martin Knudsen var tað Rúni Joensen, málverjin, sum GÍ setti inn, tá landsliðsmálverjin varð vistur av vøllinum, ið gjørdist mest umrøddi spælari í Klaksvík og tað av røttum, tí Rúni Joensen, sum leygardagin hevði 22 ára føðingardag, og sum fyri fyrstu ferð varði GÍ málið í 1. deild, spældi sum ein brandur:

– Tað kom sum eitt skot, at eg skuldi inn, og eg má víðganga, at eg var fullur við nervum. Men bæði Páll Guðlaugsson og spælarnir søgdu við meg, at nú hevði eg móguleikan at vísa, hvat eg standi fyri, og at eg beinanvegin fekk móguleikan við beininum at bjarga til horna, styrkti um sjálvsálitið.

Ber tað til at vera fyrirreikadur, tá tú ferð eftir ferð situr á beinkinum og fylgir besta málverjanum í landinum?

– Sum oftast ella altíð spælir Jens Martin alla tíðina. Eg spældi í innleiðandi umfarinum um lógmanssteypid í Vági móti VB, og

tá søgdu bløðini, at tað gekst mær væl. At tað eisini gekk væl í dag er úrslit av miðvisari venjing í fyra ár. Í ár havi eg vant meiri enn Jens Martin, og hann hevur verið ein góður lærumeistari. Sjálvsálitið er alt avgerandi, og umframt at læra meg at vera málverji, hevur hann potað inn í meg, at eingin kann verja málið betri enn eg, og tað hevði týðning í dag.

Tá tú fórt til Klaksvíkar hevði tú ikki annað at vænta enn at spæla í 3. deild, tað kann ikki vera við til at seta mann, sum venur so nóg, upp til stórt avrik?

– Eg hevði eina undarlíga

kenslu av, at okkurt fór at henda, so Jens Martin ikki kundi spæla alla tíðina. Leygarkvølið var eg í veitslu í prentarafelagnum, eg smakki ikki rúsdrekka, og í veitsluni var eg sera umhugsin í tí, eg át. Men tá eg kom til hús gekk illa at sovna, tí tað mál í mær, at okkurt óvæntað fór at koma fyri í Klaksvík.

Hvussu við framtíðini?

– Eg havi sagt við teir í GÍ og við Jens Martin, at tað er ikki nøktandi fyri meg at venja meiri enn landsliðsmálverjin og bara verja málið í 3. deild. Eg eri klárur at royna meg á hægri støði, og nú vóni eg, at okkurt annað felag fekk

eyga á meg, tí eg má helst siggja í eyguni, at tað verður ikki beinanvegin, at eg troði Jens Martin av í GÍ málinum!

Brotsparkið?

– Eg havi fleiri ferðir áður roynt at flyta meg annan vegin fyrst og so tveita meg hinvegin, og at tað eydnaðist aftur í dag var frálíkt.

Tú hevði so nógvar stórar hjáringar, hví bjargaði tú ikki, tá teir fingu mál?

– Skotið var gott, men eg skal víðganga at eg iðri meg, tí eg hevði hondina á honum, men trupulleikin var, at eg sá hann ov seint. Tað var tjúkt fyri, og royndin kom úr 10 metrum, bólturin hevði nógva ferð og var nóg nærri enn so, tá eg sá hann, og tí fekk eg ikki vart fyri, tíverri, sigur maðurin, sum í handavending gjørdist kendur sunnudagin. Jh